ഇനി സ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കഥ വായിച്ചാലോ?

മുത്തശ്ശി ഒരു കഥ തുടങ്ങുന്നു

ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ ആടിനെ മേയ്ക്കുന്ന കുന്നിനെപ്പറ്റി ഒരു കഥയുണ്ട്.

ആ കഥ അവന്റെ മുത്തശ്ശി അവന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തതാണ്. അവന് ഏഴോ എട്ടോ വയസ്സുണ്ടാവും. ഒരു ദിവസം രാത്രിയാണ് കഥ പറഞ്ഞത്. തിരുവാതിരക്കാലത്ത് നല്ല പാലുപോലുള്ള നിലാവിൽ കുട്ടികളും മുതിർന്നവരുമൊക്കെ ഊഞ്ഞാലാടുകയാണ്. അവർ പാട്ടുപാടുന്നുമുണ്ട്. കയറിൽ മുറുക്കിപ്പിടിച്ച്, കഴുത്ത് മുകളിലോട്ട് വളച്ച്, ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി ഊഞ്ഞാലാടാൻ എന്തൊരു രസം! അരിപ്പയിലിട്ട് അപ്പത്തിന്റെ പൊടിതെള്ളുംപോലെ ആകാശം അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കുഴഞ്ഞുമറിയും. മരച്ചില്ലകളും ഇലകളും തലയ്ക്കു മുകളിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പന്തലാവും. അമ്പിളിയമ്മാവൻ ആ പന്തലിന്റെ പഴുതുകളിലൂടെ അവിടേയുമിവിടേയും വന്ന് എത്തിച്ചുനോക്കുന്നൊരു വികൃതിപ്പയ്യനാവും. ഹായ്! അതോർത്തപ്പോൾ ഉണ്ണിക്കണ്ണന് ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതായി.

“മുത്തശ്ശീ, നിക്കും വേണൊരു ഊഞ്ഞാൽ...” അവൻ ചിണുങ്ങിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പല്ലു കൊഴിഞ്ഞ മുത്തശ്ശി അകത്തിരുന്ന് ജപിക്കുകയാണ്.

മുത്തശ്ശിക്ക് കാഴ്ച കുറവാണ്. ചെവിടൊരിത്തിരിയും കേൾക്കില്ല. ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ നാമം ജപിക്കുന്ന മുത്തശ്ശിയുടെ അടുത്തുചെന്ന് കതിന പൊട്ടിച്ചു :

“മുത്തശ്ശീ, നിക്കും വേണൊരൂഞ്ഞാൽ...”

“അമ്മ വരുമ്പം കൊണ്ടോരും, മോനേ...” ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ എന്തോ പറഞ്ഞെന്നല്ലാതെ, എന്തു പറഞ്ഞെന്ന് മനസ്സിലാവാത്ത മുത്തശ്ശി അവനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞ് നാമജപം തുടർന്നു.

“അതല്ല മുത്തശ്ശീ..” അവന് കാര്യം മനസ്സിലായി. വീട്ടുവേല ചെയ്യാൻ പോയ അമ്മ തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ ഇത്തിരി ചോറും തണുത്താറിയ കറിയും നനഞ്ഞ തൂവാലപോലത്തെ പപ്പടവും ഒക്കെ കൊണ്ടുവരും. അതാണ് മുത്തശ്ശി സൂചിപ്പിച്ചത്. അതുകേട്ടപ്പോൾ അവനു ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മവന്നു.

വലിയ, ഓടിട്ടൊരു മാളികവീട്ടിലാണ് അമ്മയ്ക്ക് ജോലി. അമ്മയുടെകൂടെ ഒരു ദിവസം അവനാ വീട്ടിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഇരുമ്പുഗേറ്റിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന സിംഹപ്രതിമ കണ്ടപ്പോൾ അവന് പേടി തോന്നിയില്ല. അമ്മ കാണാതെ അവൻ വലിച്ചുനീട്ടി അതിനെ ഒന്നു കൊഞ്ഞനംകുത്തി.

അതിന്റെ മുഖം കണ്ടാൽ ആർക്കും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തോന്നും. ഗേറ്റ് കടന്ന് അകത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ വലിയൊരു പൂന്തോട്ടം. എന്തൊക്കെ പൂക്കളാണതിൽ! ഉണ്ണിക്കണ്ണന് നോക്കിയിട്ടും നോക്കിയിട്ടും മതിവന്നില്ല. പുലരാൻകാലത്തെ പൂക്കൾക്ക് മണമോ ഭംഗിയോ ഏതാണ് കൂടുതൽ എന്ന് പറയാൻ ആർക്കും വയ്യ. അമ്മയുടെ വസ്ത്രത്തിൽ പിടിച്ച്, പൂക്കളുടെ ഭംഗി നോക്കിനോക്കി അവൻ മുന്നോട്ടു നടന്നു. പെട്ടെന്ന് ആ പൂന്തോപ്പിനകത്തുനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം: "എന്തിനേ ഈ കുട്ടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നത്? ജോലിക്ക് വരുമ്പോൾ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവരരുതെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?" ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ ആ ശബ്ദം കേട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കഷണ്ടിത്തലയും നരച്ച കൺപുരികങ്ങളും ശുണ്ഠിപിടിച്ച മുഖവുമുള്ള ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യൻ. അമ്മ മകനെ ഓരത്തു മാറ്റി നിർത്തി ആ മനുഷ്യനിൽനിന്ന് ഒളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വേഗം നടന്നു. ആ വീട്ടിൽ അവൻ പിന്നീടൊരിക്കലും പോയിട്ടില്ല. എന്തു കൊണ്ടോ, അവിടെ പോകാൻ പറ്റില്ലെന്നൊരു തോന്നൽ. അവൻ പിന്നീട് പലതവണ അമ്മയോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്, പൂന്തോപ്പിൽ രാക്ഷസനുണ്ടാവുമോ?

ആ വീട്ടിൽ നിന്നാണ് തണുത്താറിയ ചോറും കറികളും അമ്മ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ സന്ധ്യയ്ക്കു വരും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ നല്ലോണം ഇരുട്ടിയിട്ടു വരും. അമ്മ അവൻ ഉറങ്ങിയിട്ടു വരുന്ന ദിവസവും കുറവല്ല. അവനുറങ്ങിയിട്ടാണ് അമ്മ വരുന്നതെങ്കിൽ വന്ന ഉടനെ വിളിച്ചുണർത്തും. വെള്ളമെടുത്ത് മുഖവും കണ്ണുമൊക്കെ നനയ്ക്കും. നല്ല ഉറക്കമുള്ളപ്പോൾ കണ്ണു നനയ്ക്കുന്നത് വലിയ ശല്യമാണ്. ഉറക്കം തൂങ്ങിക്കൊണ്ട് അവൻ ഭക്ഷണത്തിന് മുന്നിലിരിക്കും. അമ്മ ചോറു കുഴച്ച് വാരിക്കൊടുക്കും."എന്റെ മോൻ ഇത്തിരിക്കൂടി ഉണ്ടോളൂ.."
ഉറക്കംകൊണ്ട് നനഞ്ഞുതൂങ്ങുന്ന കൺപോളകളിൽ ഉമ്മവച്ചും ഇടതുകൈകൊണ്ട് വാത്സല്യപൂർവം പുറം തലോടിയും അമ്മ മകനെ ഊട്ടാൻ ശ്രമിക്കും.
ഉരുളകൾ ഓരോന്നായി വായിലേക്ക് കടക്കും. ചിലപ്പോൾ വായിൽ ഉരുള വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അവനുറങ്ങിപ്പോകും. അമ്മ അവനെ പിടിച്ചുകുലുക്കും.

“മോനേ, ഉണ്ണീ, ഉണ്ണീ..” വിളി കേട്ട് ഞെട്ടി അവൻ വേഗത്തിൽ ചവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങും. അമ്മ നേരത്തേ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവന് സന്തോഷമാണ്.

അവൻ ഓടി മുറ്റത്ത് ചെന്ന് കൈകൾ രണ്ടും പൊക്കിക്കൊണ്ട് പറയും: “എന്നെ എടുക്കൂ, അമ്മേ..”

“അയ്യയ്യേ, ന്റുണ്ണീ... നിനക്ക് കുറവില്ലേ? ഇത്ര പോന്നൊരു ചെറുവാല്യക്കാരനെ എടുത്തുകൊണ്ട് നടക്ക്വേ?” അമ്മ അവനെ കളിയാക്കും.

“കോലായിലോളം മതി.” അവൻ അമ്മയെ തടുത്തിട്ട് പറയും. പിന്നെ അമ്മയ്ക്ക് ഒഴികഴിവൊന്നുമില്ല.

വലതുകൈയിലെ ചോറ്റുപാത്രം മുറുക്കിപ്പിടിച്ച് ഇടതുകൈകൊണ്ട് ഉണ്ണിക്കണ്ണനെ വാരി ഒക്കിൽ വയ്ക്കും. അപ്പോൾ അവന്റെ കാലുകൾ മുറ്റത്തെ മണ്ണിലൂടെ ഇഴയും. അവൻ ഒക്കിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ കഴുത്തിലും കവിളിലും മാറിമാറി ഉമ്മവയ്ക്കും. അമ്മയ്ക്കും മകനും ഒപ്പം കുളിരും. അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട് അവൻ പൂന്തോപ്പിലെ രാക്ഷസനെപ്പറ്റി ഒരു നൂറുചോദ്യം അമ്മയോടു ചോദിക്കും. പൂക്കൾ അവനിഷ്ടമാണ്, രാക്ഷസനെ വെറുപ്പും. എന്നാലും അവൻ ചോദിക്കുന്നതത്രയും രാക്ഷസനെപ്പറ്റിയായിരിക്കും. പൂക്കളെപ്പറ്റി അവനൊന്നും ചോദിക്കില്ല.

അവൻ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ നാമം ജപിച്ചുകഴിഞ്ഞ് മുത്തശ്ശി ചുറ്റുപാടും ഒന്നു തപ്പിനോക്കി. മെലിഞ്ഞ് കോലുപോലെ നീണ്ട

വിരലുകൾ ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ തടഞ്ഞു. അവന് മുത്തശ്ശിയുടെ വിരലുകൾ ഇഷ്ടമല്ല. പക്ഷേ, മുത്തശ്ശിയെ ഇഷ്ടമാണ്. മുത്തശ്ശിയുടെ മുഖം ഇഷ്ടമാണ്. പല്ലുകൊഴിഞ്ഞ വായകൊണ്ട് മുത്തശ്ശി എത്ര ചുംബിച്ചാലും അവനൊരലോഗ്യമില്ല. ആ വിരലുകൾ അങ്ങനെയല്ല. തടവുമ്പോൾ അത് ശരീരത്തിൽ വല്ലാതെ തട്ടും. അതൊട്ടും സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല.

പുരികങ്ങൾ മുഴുവൻ കൊഴിഞ്ഞുപോയ കൺപോളകൾക്കുള്ളിൽ വെള്ളനിറം കയറിയ കൃഷ്ണമണികളാണ് മുത്തശ്ശിക്കുള്ളത്. അതിനു ചന്തമില്ലെങ്കിലും അതിൽ നിറച്ചും സ്നേഹമാണുള്ളതെന്നും ഉണ്ണിക്കണ്ണനറിയാം. കൂന്നുകൂന്നാണ് മുത്തശ്ശി നടക്കുക. അതു മുത്തശ്ശിയല്ലെങ്കിൽ ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതെ പിന്നിൽക്കൂടി ഓടിച്ചെന്ന് മുതുകത്ത് ചാടി വീണ് ആന കളിക്കാൻ നല്ല രസമായിരിക്കും. മുത്തശ്ശിയായതുകൊണ്ട് അത് വയ്യ. എന്നാലും മുത്തശ്ശി മുന്നിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ പലവട്ടം അവനതാലോചിച്ച് നിന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

കൈവിരലുകൾ ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ തടഞ്ഞപ്പോൾ മുത്തശ്ശി വിളിച്ചു ചോദിച്ചു:

“മോനേ, ഉണ്ണീ, നെനക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടോ?”

“അതല്ല മുത്തശ്ശീ”, അവൻ കതിന പൊട്ടിച്ചു: “നിക്കൊരു ഊഞ്ഞാല് വേണം.”

ഇത്തവണ കണക്കിനു പറ്റി. ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ കതിനവെടി മുത്തശ്ശിയുടെ കാതിലെത്തി.

"ഊഞ്ഞാലോ, അതെന്തിനാ?"

"ആടാനാണ് മുത്തശ്ശീ, ആടിയാടി ആകാശത്തില് പൊങ്ങുമ്പോ വല്യേ മരത്തിന്റെ കൊമ്പ് തൊടണം. ഇലകൾ പറിച്ചെടുക്കണം. കാലിന്റെ തള്ളവിരലുകൊണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളെ തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കണം."

അങ്ങനെ തന്റെ മോഹങ്ങൾ പലതും ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ മുത്തശ്ശിയോട് പറഞ്ഞു. മുത്തശ്ശിയുടെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ട കൈവിരലുകൾ അവന്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ മുറുകെ ചേർന്നു. മുത്തശ്ശി അവനെ മടിയിലിരുത്തി മൂർദ്ധാവിൽ ചുംബിച്ചു. അല്പനേരത്തേക്ക് ലോകത്തിലെ എല്ലാ വൃത്തികേടുകളും അവൻ മറന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ ചുംബനത്തിന് ഒരു ഇളംചൂടാണ്. പാലപ്പൂവിന്റെ മിനുസവുമുണ്ട്. അധികനേരം അങ്ങനെ ചുംബിക്കാൻ സമ്മതിച്ചാൽ അവനുറങ്ങിപ്പോകും. ഉറങ്ങാനുള്ള എന്തോ മയക്കുവിദ്യയുണ്ട് മുത്തശ്ശിയുടെ ചുണ്ടിൽ. അവൻ വീണ്ടും തന്റെ അപേക്ഷ ആവർത്തിച്ചു, ഉറക്കെ : "മുത്തശ്ശീ, നിക്കൊരൂഞ്ഞാൽ..."

രാക്ഷസന്റെ ചിരി **തിക്കോടിയൻ**

കഥയിലെ കൂട്ടുകാർ

കഥ വായിച്ചല്ലോ? ഇഷ്ടമായില്ലേ? ആരൊക്കെയാണ്?
വായിച്ചുമനസ്സിലാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ ഓരോരുത്തരായി പറഞ്ഞോളൂ.
ഏതെങ്കിലും ഒരു കഥാപാത്രത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കൂ.

വാക്യങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന ജീവിതം

"വീട്ടുവേല ചെയ്യാൻ പോയ അമ്മ തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ ഇത്തിരി ചോറും തണുത്താറിയ കറിയും നനഞ്ഞ തൂവാലപോലത്തെ പപ്പടവും ഒക്കെ കൊണ്ടുവരും."
ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത് കുറിപ്പെഴുതൂ.

സ്നേഹാനുഭവം

ഉണ്ണിക്കണ്ണന് മുത്തശ്ശിയെ ഇഷ്ടമാണ്. മുത്തശ്ശിയുടെ മനസ്സു നിറയെ സ്നേഹമാണെന്നും ഉണ്ണിക്ക് അറിയാം. മറ്റൊരു കുട്ടി തന്റെ മുത്തശ്ശിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്...

മുത്തശ്ശി

പക്ഷിക്കൂടാം കാതും വച്ച്
തുമ്പപ്പൂമുണ്ടുമുടുത്ത്
വെറ്റിലപാക്കും നൂറുമായി
ഉമ്മറവാതിലിലെത്തുന്നേരം
വായിൽനിന്നും തെച്ചിപ്പൂ
മനസ്സു നിറയെ മുല്ലപ്പൂ.

ഇത്തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹാനുഭവം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാവില്ലേ?
മുത്തശ്ശി, മാതാപിതാക്കൾ, അധ്യാപകർ, കൂട്ടുകാർ...
നിങ്ങളുടെ ഒരു സ്നേഹാനുഭവം എഴുതൂ. അതിന് യോജിച്ച പേരും നൽകുമല്ലോ.
എല്ലാവരുടെയും കുറിപ്പുകൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്ത് ഒരു സ്നേഹപ്പതിപ്പുണ്ടാക്കണം.
പതിപ്പിനും വേണം നല്ലൊരു പേര്.
നിങ്ങളിലാരുടെയെങ്കിലും മുത്തശ്ശിയേയോ അമ്മയേയോ ക്ലാസിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച് പതിപ്പ് പ്രകാശനം ചെയ്യുമല്ലോ.

കഥ തുടരുന്നു

ഉണ്ണിക്കണ്ണന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം എന്തായിരുന്നു? ഊഞ്ഞാലിൽ കളിക്കാൻ, അല്ലേ?
ഊഞ്ഞാലിൽ കളിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൻ വീണുപോയി. അവനു പരുക്കു പറ്റി. പാവം, അവൻ കരഞ്ഞു. ആരാവും അവന്റെ അടുത്ത് ഓടിയെത്തുക? അമ്മ, കൂട്ടുകാർ, അച്ഛൻ... അവർ അവനോടെന്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും?

ഈ കവിത വായിക്കാം...

പരുക്കേറ്റ കുട്ടി

അരികത്തമ്പോടു വരുന്നുണ്ടമ്മ ഞാൻ
കരയായ്കോമനേ, കരൾ വാടി
പുരികവും ചുണ്ടും ചുളിച്ചു നീ വിങ്ങി-
ക്കരയായ്കോമനേ, വരുന്നു ഞാൻ.

പനിനീർച്ചെമ്പകച്ചെറുമുള്ളേറ്റു നിൻ
കുരുന്നുകൈവിരൽ മുറിഞ്ഞിതേ!
തനിയേ തൈമാവിൽക്കയറിവീണോമൽ-
ച്ചെറുകാൽമുട്ടുകൾ ചതഞ്ഞിതേ!

മറിച്ചിട്ടിപ്പടം മുകളിൽനിന്നയ്യോ!
മുറിച്ചിതേ പൊന്നിൻനിറുകയും
മുറിയിൽക്കട്ടിന്മേൽ കയറിച്ചാഞ്ചാടി-
ത്തറയിൽ വീണിപ്പൂങ്കവിളും നീ.

കരുതേണ്ട തല്ലുമിതിനായ് ഞാനെന്നു
കരയേണ്ട, നോവുമകന്നുപോം
അറിയാപ്പൈതൽ നീ കളിയാടിയേറ്റ
മുറിവു ഭൂഷണം നിനക്കുണ്ണീ.

ഉരച്ചിവണ്ണമക്ഷതമോരോന്നുമേ
തിരിച്ചു ചുംബിച്ചാളുടനമ്മ,
സ്ഫുരിച്ച പുഷ്പത്തെയളിപോലെ, കുട്ടി
ചിരിച്ചാൻ കാർ നീങ്ങും ശശിപോലെ.

പുഷ്പവാടി കുമാരനാശാൻ

ഈണത്തിൽ താളത്തിൽ

കവിത മൗനമായി വായിക്കൂ. അതിനു ശേഷം ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ കവിതയ്ക്ക് യോജിച്ച ഈണം കണ്ടെത്തി ചൊല്ലണം. തുടർന്ന് ഓരോരുത്തരായും ചൊല്ലാം.

പുതിയ പദങ്ങൾ

കവിത ചൊല്ലുമ്പോൾ ചില പുതിയ വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തിയോ?

പുസ്തകത്തിലെ പദപരിചയം നോക്കിയും ടീച്ചറോട് ചോദിച്ചും അവയുടെ അർഥം മനസ്സിലാക്കി നോട്ടുപുസ്തകത്തിലെഴുതണം.

കവിതയിലെ അമ്മയും കുട്ടിയും

കുട്ടിക്ക് പരുക്കുണ്ടാവാൻ എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങളുണ്ട്?

അമ്മ കുട്ടിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

കരയുന്ന കുട്ടി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതെപ്പോഴാണ്?

ഗ്രൂപ്പുകളായിരുന്ന് കവിത വായിച്ച് ഈ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തൂ. ക്ലാസിൽ പൊതുവായി അവതരിപ്പിക്കൂ.

വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള ചിത്രം

ഉരച്ചിവണ്ണമക്ഷതമോരോന്നുമേ
തിരിച്ചു ചുംബിച്ചാളുടനമ്മ,
സ്ഫുരിച്ച പുഷ്പത്തെയളിപോലെ, കുട്ടി
ചിരിച്ചാൻ കാർ നീങ്ങും ശശിപോലെ.

വേദനിച്ചു കരയുന്ന കുട്ടി, കുട്ടിയുടെ അടുത്തെത്തുന്ന അമ്മ, അമ്മയുടെ ആശ്വസിപ്പിക്കൽ, കുട്ടിയുടെ ഭാവമാറ്റം - ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ നാലുവരികളിലുണ്ട്. ഇതിൽ അമ്മ കുഞ്ഞിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ കുട്ടിയിലുണ്ടാകുന്ന ഭാവമാറ്റം എത്ര മനോഹരമായിട്ടാണ് കവി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്! വരികൾ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ആസ്വാദനമെഴുതാം

ചുവടെ കൊടുത്ത മനോപടം നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽ എഴുതി പൂർത്തിയാക്കൂ

- പരുക്കേറ്റ കുട്ടി
  - സമാന കവിതകൾ
  - കവിയെക്കുറിച്ച്
  - ഇഷ്ടപ്പെട്ട വരികൾ
  - സവിശേഷ പ്രയോഗങ്ങൾ
  - കവിതയിലെ ആശയം

മനോപടത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ പരുക്കേറ്റ കുട്ടി എന്ന കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനം തയ്യാറാക്കുക

ഉപ്പയെന്റെയുപ്പയെനി-
ക്കുജ്ജ്വലനക്ഷത്രം
ഉപ്പ, എന്റെയുപ്പയെനി-
ക്കക്ഷയ പാൽപ്പാത്രം.

- കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

എന്നുമെൻ പുസ്തകത്താളിൽ മയങ്ങുന്ന
നന്മതൻ പീലിയാണച്ഛൻ
കടലാസുതോണിയെ പോലെയെൻ
ബാല്യത്തിലൊഴുകുന്നൊരോർമ്മയാണച്ഛൻ
ഉടലാർന്ന കാരുണ്യമച്ഛൻ
കൈവന്ന ഭാഗ്യമാണച്ഛൻ.

- കൈതപ്രം

പേടിപ്പിച്ചോടിക്കാൻ നോക്കി പൂതം
പേടിക്കാതങ്ങനെ നിന്നാളമ്മ
കാറ്റിൻ ചുഴലിയായ് ചെന്നു പൂതം
കുറ്റികണക്കങ്ങു നിന്നാളമ്മ
കാട്ടുതീയായിട്ടും ചെന്നു പൂതം
കണ്ണീരാലൊക്കെക്കെടുത്താളമ്മ
നരിയായും പുലിയായും ചെന്നു പൂതം
തരികെന്റെ കുഞ്ഞിനെയെന്നാളമ്മ

- ഇടശ്ശേരി

സ്നേഹവും സൗഹൃദവും കരുതലും ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര കവിതകളിലുണ്ട്? അത്തരം കവിതകൾ കണ്ടെത്തി എഴുതി സൂക്ഷിക്കൂ.
കൂട്ടായും തനിച്ചും ചൊല്ലുമല്ലോ.

മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം ലഭിക്കാതെ പോകുന്നവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

നമുക്ക് മിറിയുടെ കഥ വായിക്കാം.

നന്മപ്പൂക്കൾ

അന്ധയായ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു മിറി.

അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും വൃദ്ധരായ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിക്കുമൊപ്പം മനോഹരമായ കുഞ്ഞുവീട്ടിൽ വളരെ സന്തോഷത്തോടെയായിരുന്നു അവൾ കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. കാഴ്ചയില്ലാത്തതിന്റെ വിഷമങ്ങളൊന്നും അവർ മിറിയെ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു മലയുടെ കീഴിലുള്ള കുഞ്ഞുപട്ടണത്തിലായിരുന്നു അവരുടെ താമസം. ഇടയ്ക്കിടെ അവളുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന ഭൂകമ്പങ്ങൾ ഒരുപാട് നാശങ്ങൾ വിതച്ചുകൊണ്ടാണ് എപ്പോഴും കടന്നുപോകുന്നത്. അന്നും പതിവുപോലെ മിറിയുടെ അച്ഛനുമമ്മയും പട്ടണത്തിന് പുറത്തെ വലിയ നഗരത്തിലേക്ക് ജോലിക്കായി പുറപ്പെട്ടു.

ദുരന്തങ്ങൾ എത്ര പെട്ടെന്നാണ് കടന്നുവരുന്നത്! അവർ നിന്ന നഗരം പൊടുന്നനെ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു. കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം ചിന്നിച്ചിതറി. ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്കടിയിലായി. മിറിയുടെ അച്ഛനുമമ്മയും അതിൽപ്പെട്ടിരിക്കണം. അവർ പിന്നീടൊരിക്കലും വന്നതേയില്ല. താൻ കാഴ്ചയില്ലാത്തവളാണ് എന്ന യാഥാർഥ്യം അപ്പോഴാണ് മിറിക്ക് ശരിക്കും മനസ്സിലായത്.

മാത്രമല്ല, വൃദ്ധരായ മുത്തച്ഛനെയും മുത്തശ്ശിയെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത കൂടി ആ കുഞ്ഞിലായി.

പുതിയ സ്കൂൾവർഷം പിറന്നു. മിറിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അവളുടെ കൂട്ടുകാരികളെത്തി. തെരുവോരത്തിരുന്ന് ഷൂ വൃത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോളവൾ. അവളുടെ മുന്നിൽ ഷൂ പോളീഷ് ചെയ്യാനായി നിൽക്കുന്നവരുടെ വലിയ നിര. തണുപ്പുകാലത്ത് മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിക്കുമായി ചൂടുകുപ്പായം വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഈ തണുപ്പിൽ അവർ മരവിച്ചു മരിച്ചു പോകും. മിറിക്ക് അധ്വാനിച്ചേ തീരൂ.

ഉറ്റചങ്ങാതിയുടെ വിഷമാവസ്ഥ കണ്ട് ഏറെ സങ്കടപ്പെട്ടാണ് കൂട്ടുകാർ തിരിച്ചുപോയത്.

മിറിയുടെ കൂട്ടുകാർ വെറുതെയിരുന്നില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുപണ പ്പൊതികളെല്ലാം കുടഞ്ഞെടുത്തു. അതുകൊണ്ട് മനോഹരമായ രണ്ടു ചൂടുകുപ്പായങ്ങളും വാങ്ങി അവർ മിറിയുടെ അടുത്ത് ചെന്നു. മിറിക്കുവേണ്ടി അവർക്ക് അതുചെയ്തേ മതിയാവുമായിരുന്നുള്ളൂ.

അവർ ദിവസവും കുഞ്ഞുമിറിക്കുവേണ്ടി പാഠങ്ങൾ മാറിമാറി പറഞ്ഞു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പരീക്ഷക്കാലമാകുമ്പോൾ അവളെ പരീക്ഷയ്ക്കിരുത്താ മെന്ന് അവർ അവരുടെ അധ്യാപകരോട് സമ്മതവും വാങ്ങിച്ചു. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഈ സ്നേഹം കണ്ട് അധ്യാപകരും ഒരുനാൾ മിറിയെ കാണാനെത്തി. മിറിയെ സ്നേഹിക്കാൻ, അവളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഏറെപ്പേരാണ്. നന്മനിറഞ്ഞ ഒരുപാടുപേർ.

എത്രയൊക്കെ കഷ്ടതകളുണ്ടെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ ഒരുപാട് നന്മകളുണ്ട്. ആ നന്മകൾ കൂടുതലുള്ളത് കുഞ്ഞുങ്ങളിലും. പ്രകൃതിയിലെ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഒരുപോലെ മനോഹരങ്ങളാണ്. പൂക്കളെപ്പോലെ... പൂമ്പാറ്റകളെപ്പോലെ...

ഡോ. പി.കെ. ഭാഗ്യലക്ഷ്മി

ഞങ്ങളുടെ ചിത്രകഥ

നന്മപ്പൂക്കൾ എന്ന കഥയിലെ സന്ദർഭങ്ങൾ പറയൂ.

മിറിയുടെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ വീട്

പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഭൂകമ്പം

....

....

....

ഇനിയും ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങൾ കഥയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്താമല്ലോ. അവ ക്രമ പ്പെടുത്തി എഴുതൂ.

മിറിയുടെ കഥ ഒരു ചിത്രകഥയാക്കിയാലോ?

ഓരോ ഗ്രൂപ്പും ചിത്രകഥ തയ്യാറാക്കണം. തയ്യാറാക്കിയ ചിത്രകഥകൾ കൈമാറി വിലയിരുത്തുകയും വേണം.

നാടകം കളിക്കാം

ചിത്രകഥ തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയല്ലോ? ഇവ ചേർത്ത് ഒരു നാടകം കളിച്ചാലോ?

എന്തെല്ലാം ഒരുക്കങ്ങൾ വേണം?

നിങ്ങളുടെ ഭാവനയ്ക്കനുസരിച്ച് രംഗങ്ങളും കഥാപാത്രങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളുമൊക്കെ കൂട്ടിച്ചേർക്കാം.

ആവശ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾക്കു ശേഷം ഓരോ ഗ്രൂപ്പും നാടകം അവതരിപ്പിക്കണം.

മികവുകളും പരിമിതികളും ചർച്ചചെയ്യുമല്ലോ.

കവിതയരങ്ങ്

കളിയല്ല കളി എന്ന യൂണിറ്റിലും ഈ യൂണിറ്റിലും പഠിച്ച കവിതകളും ക്ലാസ് ലൈബ്രറിയിലും അടുത്തുള്ള വായനാശാലയിലും ഉള്ള കവിതാസമാഹാരങ്ങളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച സമാനകവിതകളും ചേർത്ത് ഒരു കവിതയരങ്ങ് നടത്തൂ. ഒറ്റയ്ക്കും സംഘമായും ചൊല്ലാം.

പദപരിചയം

അക്ഷയം	-	നശിക്കാത്തത്
അന്ധ	-	കാഴ്ചയില്ലാത്തവൾ
അമ്പൊട്	-	സ്നേഹത്തോടെ
അലോഗ്യം	-	ഇഷ്ടമില്ലായ്ക, ദേഷ്യം
അളി	-	വണ്ട്
ഇരിക്കപ്പൊറുതി	-	മനസ്സിന്റെ സമാധാനം, സ്വസ്ഥത
ഉജ്ജ്വലനക്ഷത്രം	-	തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രം
ഉരച്ച്	-	പറഞ്ഞ്
ഒക്കിൽ	-	അരക്കെട്ടിന്റെ ഒരു വശത്ത്
ഓരത്ത്	-	സമീപം, അരികെ
കഷ്ടത	-	വിഷമം

കുഴഞ്ഞുമറിയുക	-	സങ്കീർണ്ണമാവുക
കൂന്നുകൂന്ന്	-	നന്നായി കുനിഞ്ഞ്
കൊഞ്ഞനം കുത്തുക	-	മുഖം കോട്ടി പരിഹസിക്കുക
കോറിയിടുക	-	വരച്ചിടുക
കോലായ	-	വീടിന്റെ ഇറയം, വരാന്ത
ക്ഷതം	-	മുറിവ്, പരുക്ക്
ചിണുങ്ങുക	-	കൊഞ്ചിപ്പറയുക, ചെറുതായി വാശിപിടിക്കുക
ചെറുവാല്യക്കാരൻ	-	ചെറുപ്പക്കാരൻ
തെരുവോരം	-	തെരുവിന്റെ അരിക്
ദുരന്തം	-	ആപത്ത്
പഴുത്	-	വിടവ്
പുലരാൻ കാലത്ത്	-	അതിരാവിലെ
പെടാപ്പാട്	-	വലിയ കഷ്ടപ്പാട്
പൈതൽ	-	തീരെ ചെറിയ കുട്ടി
ഭൂഷണം	-	അലങ്കാരം
മയക്കുവിദ്യ	-	മയക്കാനുള്ള സൂത്രം
മരവിക്കുക	-	അനങ്ങാൻ കഴിയാതാവുക
മൂർധാവ്	-	നെറുക
ശശി	-	ചന്ദ്രൻ
ശുണ്ഠി	-	ദേഷ്യം, വാശി
സ്ഫുരിച്ച	-	തെളിഞ്ഞ, പ്രകാശിച്ച

3

കനൽവഴിയിൽ കരുത്തോടെ

രാരിക്കം രാരാരോ രേരിക്കം രേരേരോ
രാരിക്കം രാരാരോ രേരിക്കം രേരേരോ
മലവെള്ളം വന്നാൽ നമ്മടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെങ്ങനെടീ
ചെറവെള്ളം വന്നാൽ നമ്മടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെങ്ങനെടീ
മലവെള്ളം വന്നാൽ നമ്മള് മറുമല കേറും,
ചെറവെള്ളം വന്നാൽ നമ്മള് ചെറുമല കേറും.
രാരിക്കം രാരാരോ രേരിക്കം രേരേരോ
രാരിക്കം രാരാരോ രേരിക്കം രേരേരോ

ഈ നാടൻപാട്ട് എല്ലാവരും ചേർന്ന് പാടൂ.
കവിതപോലെ, കഥപോലെ നാടൻപാട്ടുകളും നമ്മളോട് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ നാടൻപാട്ടിലൂടെ നമുക്ക് എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം? ചർച്ചചെയ്യൂ.